

Posudek oponenta disertační práce

Student : Mgr. Veronika Šimečková

Název práce: Využití prvků alternativní pedagogiky Marie Montessori pro děti ulice v Zambii

Školitel: Ing. Renata Švestková, Ph.D.

Oponent: Prof. PhDr. Karel Rýdl, CSc.

Vlastní hodnocení

Autorka si zvolila téma, které je aktuální již několik desetiletí a řada badatelských prací se snažila poukázat zejména na nedostatky pedagogiky M. Montessori ve srovnání s dosud převažujícím modelem pedagogické práce tak, aby byla tato praxe zpochybněna co nejméně. Tyto „ideologické“ hádky praxe ale nereflektovala a když metody a formy práce v pedagogice Montessori začali podporovat i lékaři, psychologové a sociální pracovníci po celém světě, obrátila se pozornost vědců hlavně na využitelnost prvků ve stávajícím systému. Práce Mgr. V. Šimečkové jde ale ještě dále a nabízí reflektivně perspektivní obraz možností praktické využitelnosti pedagogiky Montessori u dětí ulice, tedy dětí bezprizorních. V perspektivě je nutné takovéto snahy maximálně podpořit, protože nabízí pro společnost i nezanedbatelný ekonomický efekt: vzděláním nasměrovat tyto děti k aktivnímu životu neboli jinými slovy vytvořit z nich občany platící daně a nikoliv lidi, kteří budou spotřebovávat sociální dávky. Z tohoto hlediska je předložená práce nejen vysoce aktuální, ale pro naši společnost řešící problém „bezprizorních a jinak na společnosti závislých dětí“ i silně inspirativní.

Stanovené cíle jsou formulovány srozumitelně, jasně a výstižně a autorka práci strukturovala tak, aby směřovala k naplnění stanovených cílů. Metodologicky je práce dobře rozvržená jak stanovením výzkumného problému, tak i formulací hypotéz a volbou výzkumných nástrojů. Z tohoto hlediska jen zmiňuji, že výzkumných prací s tematikou Montessori, které by přinášely využitelná exaktní data, není ve světě mnoho. Popisem obsahu jednotlivých kapitol a především syntetizujícími závěry autorka prokázala důkladnou znalost a zejména porozumění pedagogice Montessori a lze konstatovat, že i velmi nadstandardní osobní praktické angažmá a zkušenosti z terénu ji umožnily stanovené cíle naplnit.

Pro oblast nejen obecné, srovnávací nebo historiografické pedagogiky, ale zejména pro oblast sociální a částečně i speciální pedagogiky přináší práce V. Šimečkové velmi mnoho nových poznatků. Řadu z nich již teoretická literatura zpracovala, ale nebyly dosud prakticky vyzkoušeny a uplatněny. Jedná se zejména o trpělivé budování pozitivních vztahů dospělých a „bezprizorních dětí“ ve smyslu vzájemné důvěry a podpory. Předložená práce ukázala jasně, že toto je základ veškerého dalšího pedagogického úspěchu. Dalším výzkumně doloženým poznatkem je důsledné respektování přirozenosti dítěte, jeho tempa a energie se kterou poznává svět pomocí připraveného prostředí. V dosavadní většinové praktické pedagogice se dítě musí přizpůsobovat „skupinovému tempu a zájmu“,

což silně blokuje jeho individuální rozvoj a tím i jeho motivaci k sebezdokonalování. A sebedůvěře. Autorka ukázala jasně, že Montessori pedagogika je velmi vhodnou metodou práce právě s dětmi, které mají zatím minimální šance na systémové vzdělávání a výchovu k vlastní odpovědnosti za sebe i za společnost. Tím se práce V. Šimečkové stává i inspirativní pro náš vzdělávací systém obecně.

Nové poznatky přináší práce také v oblasti zambijského vzdělávacího systému, který u nás není všeobecně znám, stejně jako autorčin globální pohled na sociální problémy Zambie, který inspiruje k závěru, že pokud pomáháme řešit problémy Zambie, přispíváme k řešení i vlastní bezpečnost Česka a budoucnosti celého lidstva.

Připomínky mám vlastně jen k odstranění překlepů či nedostatků v seznamu literatury:

- s. 248 dole, u autora Ludwiga chybí iniciála křestního jména „H“. a na druhém řádku ve slově reformě chybí „n“.

Pro diskusi v rámci obhajoby mám tuto otázku:

Jak se na pedagogické práci v Zambii dají uplatnit i poznatky z podobných alternativních koncepcí, jakou je např. české Začít spolu či americké „Step by Step“?

ZÁVĚR

Vzhledem k celkové vysoké kvalitě práce nejen po stránce obsahové, metodologické a ale i formální doporučuji práci Mgr. Veroniky Šimečkové k obhajobě a po jejím úspěšném zvládnutí podporuji udělení titulu PhD. ve vědním oboru Prevence, náprava a terapie zdravotní a sociální problematiky dětí, dospělých a seniorů.

Místo vypracování a datum: Pardubice, 15. 8. 2010

Podpis:

Oponentský posudek disertační práce

Název: **Využití prvků alternativní pedagogiky Marie Montessori pro děti ulice v Zambii**

Autorka: **Mgr. Veronika Šimečková**

Rozsah: 257 stran textu; 104 přílohy

Přílohy: CD se 104 přílohami

Charakteristika disertační práce:

Předkládaná disertační práce Mgr. Veroniky Šimečkové „*Využití prvků alternativní pedagogiky Marie Montessori pro děti ulice v Zambii*“ je hned z několika důvodů mimořádným spisem. Jednak tematicky spojuje problematiku sociální práce v nadnárodním i „nadkulturním“ rozměru se specifickou výchovnou oblastí reformního pedagogického proudu. V jistém smyslu tedy jde o téma mezioborové. Disertační práce dále reprezentuje výsledky intenzivních aktivit terénního pracovníka a současně reflektuje aktuální možnosti, rizika a problémy sociální práce v krizové oblasti světa. V této skutečnosti lze spatřovat pragmatické vyústění spisu. Dále výsledný text (spíše ovšem jen proklamativně) propojuje výzkumnou a metodickou rovinu tématu a výrazně se opírá o empirii. Práce je výsledkem dlouhodobějších aktivit doktorandky a možná i proto implicitně vypovídá o autorčině vysokém stupni angažovanosti a zaujatosti tématem. Disertační práci budu, vzhledem k jejímu vymezení, názvu a k vytyčeným dílčím cílům výzkumu, i s ohledem na své vlastní odborné zaměření, posuzovat s akcentem k platformě pedagogické a výzkumné.

Popis disertační práce:

Rozsah disertační práce je nadstandardní (257 stran textu; dále 104 přílohy, metodické listy a další obrazová dokumentace na přiloženém CD). Text je v principu vhodně strukturován, přesto ve skladbě jeho jednotlivých částí neshledávám vždy logiku a smysluplnost. Domnívám se například, že první kapitola (*1. Teoretická část*) a její další členění nestojí ve zjevném kontextu k vymezenému oddílu „praktická část“ a neodpovídá tedy zcela logice strukturace. V tomto smyslu také překvapuje, že klíčový produkt, výsledek druhého dílčího cíle a vyústění disertační práce, tj. metodické listy, nejsou součástí samotného textu, ale je nutné je dohledávat na CD. Kromě úvodu a závěru má text pět kapitol. Teoretická část zdůvodňuje potřebu dobrovolnické pomoci, charakterizuje geografické, politické, sociokulturní a vzdělávací podmínky v současné Zambii; závěr teoretické části přináší stručný vhled do tematiky Montessori pedagogiky. Druhý oddíl práce (nečíslovaný), nazvaný jako *Praktická část*, vymezuje cíle, stručně popisuje metodiku šetření a na dalších cca 150 stranách předkládá výsledky zambijských aktivit. Ty jsou prezentovány jednak jako strukturovaný deník a považuji je za velmi cenné svědectví o pedagogické práci s dětmi v Zambii. Otázkou je, do jaké míry je bylo nutné v této podobě zařadit do textu a do jaké míry lze hovořit o výzkumu. Následují kasuistiky dvaceti pěti zambijských dětí a přepisy polostrukturovaných rozhovorů s pěti studentkami - stážistkami a se třemi sociálními pracovníky. Na tyto výsledky navazuje kapitola *Diskuse*, která ale diskusi v zásadě neprovádí a spíše popsane jen shrnuje, a dále *Závěr*. Práci uzavírá seznam pramenů, klíčová slova, seznam zkratk a příloh a sedm příloh. Ostatní jsou uloženy na přiloženém kompaktním disku, stejně jako metodické listy a obrazový materiál k realizovaným volnočasovým aktivitám.

Hodnocení disertační práce:

Posuzovaná disertační práce, jak je již výše naznačeno, je zejména svým tématem, rozsahem, obsahovým záběrem, ale i konceptním uchopením a způsobem zpracování nevšední. Autorka

využila bohatých zkušeností dobrovolnické aktivistky a pokusila se s využitím výchovných metod Marie Montessori uchopit a řešit v praktické rovině problém „zranitelných dětí“ a „dětí ulice“ v Zambii. Zaměřila se zejména na metodiku výchovné práce s dětmi v oblasti elementárního vzdělávání a volnočasových aktivit. K tomu byly vytvořeny metodické listy, které popisují a dílem hodnotí možnosti pedagogického působení, resp. využití didaktických prostředků a metod ve specifickém prostředí. Domnívám se, že tento metodický záběh umocněn víceletou výchovnou zkušeností se specifickou kategorií dětí je bezesporu přínosný, zejména pak pro autorku samotnou. Velmi oceňuji hutný text, za kterým stojí obrovské množství obtížné a objevné práce v terénu. K celkové koncepci disertačního spisu, resp. jeho realizaci a zejména k výzkumné části mám ale tři zásadní kritické glosy a několik poznámek do diskuse.

Především bych ve vědeckém spisu očekával celkově vyšší stupeň exaktnosti, odbornou dikci a jasnější strukturovanost textu. Práce je převážně popisem, byť jistě velmi zajímavé reality a cenné empirie. V textu je podstatně méně tříděno, vyvozováno, dokladováno, analyzováno, diskutováno, syntetizováno, interpretováno, komparováno atd. Se získanými nálezy není významněji laborováno na vyšší metodologické úrovni. Textu tedy schází zásadnější a hlubší zpracování velmi bohatého primárního materiálu. Jaký je souhrnný autorčin závěr např. z velmi podrobných popisů každodenních realizovaných aktivit? Co z nich vyplývá pro možnosti edukace a vývoj dětí?

Druhá má kritická připomínka směřuje k tomu, že explicitně není v úvodu (ani jinde) vymezen cíl celé práce. Na s. 70 je sice v názvu deklarován, ale ten definuje pouze výzkumný cíl (čili jen část práce) a navíc je prezentován čtyřmi dílčími cíli (nikoliv zastřešujícím cílem hlavním). Formulace prvního, třetího a čtvrtého dílčího cíle není navíc dostatečně korektní, a to pro jejich nekonkrétnost a velmi nízký stupeň operacionalizace. To pak zásadně komplikuje jejich způsob naplňování, resp. možnosti ověřování splnění cíle.

Oceňuji snahu aplikovat prvky Montessori pedagogiky do specifické výchovné práce s dětmi ulice v Zambii. Vůbec se ale nedomnívám, že lze takový akt teoreticky zdůvodňovat charakteristikami a zásadami Montessori pedagogiky (srv. např. zásadu řádu, prostředí atd.), které autorka prezentuje (hypoteticky) jako výhodné pro kulturně vzdělávací specifikum zkoumané země. Odpovídá to opravdu naturelu dětí ulice, se kterými doktorandka pracovala? Nebyla by pro specifickou práci v zambijském terénu vhodnější (nebo také vhodná) aplikace jiného (reformního) pedagogického proudu? Takové úvahy se ale v textu nevyskytují, autorka si je nepřipouští a zdá se tedy, že jen montessoriovská pedagogika je zde použitelná. Montessori (stejně jako další reformní proudy) realizovala svou školu v přímém kontextu (a také „reformním kontrastu“) ke stávajícímu a bezesporu pevnému a poměrně vyspělému fungujícímu školskému systému té doby, navíc s institucionálním ukotvením. Tedy v nesrovnatelně odlišných společenských a organizačních podmínkách od současné situace v Zambii. Také její vzdělávací ambice byly podstatně náročnější, než jaké lze dnes očekávat v Zambii. Evropské školské systémy se k tzv. reformním proudům ve vzdělávání „dopracovaly“ na počátku dvacátého století a mimo jiné právě také v důsledku určitých kvalitativních charakteristik stávajících stabilizovaných školských systémů. Otázkou tedy je, zda „vynechání“ jedné významné logické vývojové etapy v historickém vývoji školství je v globálním smyslu vůbec řešením. Tato poznámka není v žádném případě negací bezesporu užitečné práce autorky, ale má dát podnět k zamyšlení, širšímu kontextuálnímu porozumění a diskusi. Ta mi ostatně poněkud schází v celé práci.

Třetí zásadní připomínku musím vznést k uchopení tzv. výzkumu, který autorka ve velké části disertační práce deklaruje. Výzkumné paradigma není dostatečně ukotveno. Poměrně chabě a jen neurčitě je popsána metodika. Je patrné, že výzkum nepředstavoval v celé misi primární prostor. Chápání pojmu výzkum je v práci značně široké a zahrnuje na mnoha místech i

nedokladovanou zkušenostní rovinu deskripce a metodologicky se uchyluje k „pokusu – omylu“. To, co doktorandka nazývá na s. 81 – 155 výsledky výzkumu, považují spíše jen za strukturovaný popis (deník) realizované činnosti. Na základě jakých doložitelných zjištění doktorandka k těmto výsledkům došla? Výzkumný charakter mají případové studie dětí a rozhovory. Cenná jsou závěrečná shrnutí, jako je vyhodnocení aktivit (s. 155 ad.), resp. případových studií dětí (s. 187 ad.) nebo rozhovorů se stážistky a sociálními pracovníky (s. 210 ad.; s. 226 ad.). Avšak i tyto pasáže mají daleko více popisnou povahu, než aby nabízely rezultativní, diskusní, aplikační či interpretační uchopení. Co konkrétního z nich autorka usuzuje, jaký vztah mají k dílčím cílům? V této souvislosti vznáším i připomínku do interpretační roviny (výzkumu). Na více místech totiž doktorandka prezentuje tvrzení a soudy, o kterých se lze domnívat, že nejsou výsledkem výzkumu a nejsou ani ověřené. Např. na s. 159 je uvedeno: „*Všechny negativní prvky striktně vedené výuky zmateného učitele mají zásadní vliv na vzdělávání dětí.*“ (s. 159). Jak to autorka ví, jak k tomuto soudu dospěla? A je tomu opravdu tak? Na jiném místě disertace se uvádí: „*Kvalitní vzdělání, kvalitní volnočasové aktivity, povedou ke zmenšení řady problémů, se kterými se současné době tyto země včetně Zambie potýkají.*“ (s. 244) Je toto tvrzení výsledkem vlastního výzkumného šetření či jiného zdroje? Kterého? Jak to doktorandka hodlá dokázat?

Formální stránka disertační práce:

Disertační práce je na solidní, kultivované úrovni. Občasné jsou v textu drobnější formální jazykové, typografické i stylistické nedostatky. Chybně je uvedeno v seznamu literatury jméno Švaříčka (s. 251).

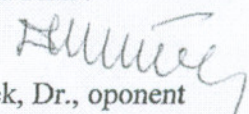
Dotazy, náměty, úkoly k obhajobě:

1. Je v situaci Zambie (a dalších zemí) řešením dobrovolnická pomoc? Je to pro (nutné) změny školství v těchto zemích systémové východisko?
2. Proč právě aplikace Montessori pedagogiky? I když to autorka částečně v práci vysvětluje, neexistují jiné (třeba efektivnější) vzdělávací systémy pro uvedené podmínky?
3. Na základě metodologické literatury stručně navrhnete (naznačte) výzkumný projekt, který by relevantními výzkumnými metodami ověřil (a byl schopen ověřit) vhodnost aplikace prvků montessoriovské pedagogiky do výchovného systému Zambie.

Celkové hodnocení:

Předložená disertační práce Mgr. Veroniky Šimečkové „*Využití prvků alternativní pedagogiky Marie Montessori pro děti ulice v Zambii*“ je velmi hutným materiálem, který popisuje možnosti využití alternativních prvků Montessori pedagogiky ve specifickém kulturním prostředí. Práce je koncepčně, obsahově i formálně na dobré úrovni. Dílčí připomínky vznáším zejména k metodologické rovině. Autorce se celkově podařilo vhodně uchopit nosné téma. Problematické vymezení cílů nedovoluje hodnotit jejich naplnění v plné šíři. Celkově lze i přes některé nedostatky, a vzhledem k rozsahu a hutnosti celého doktorského spisu, považovat práci za velmi přínosnou. V souladu s výše uvedeným hodnocením **doporučuji disertační práci k obhajobě** a po úspěšné obhajobě navrhuji udělení titulu Ph.D.

10. září 2010

Doc. PaedDr. Petr Urbánek, Dr., oponent
Fakulta přírodovědně-humanitní a pedagogická
Technická univerzita v Liberci

Posudek oponenta disertační práce

Student : Mgr. Veronika Šimečková

Název práce: *Využití prvku alternativní pedagogiky Marie Montessori pro děti ulice v Zambii*

Školitel: Ing. Renata Švestková, PhD.

Oponent: prof. Ing. Libuša Radková, PhD.

Vlastní hodnocení

Aktuálnost zvolené problematiky

Chudobné krajiny rozvojového světa mají mnoho sociálních a zdravotních problémů, ale pro velké města je typický výskyt desátitisíců až státišíců opustených dětí žijících na ulici. Ide o děti ve věku od 6 let, které přežívají na ulici kvůli krádežím, lúpežím, združující se do gangů, které nechodí do školy a které, ak přežijí, stávají se mnohokrát kriminálníky. Často v podmínkách Afriky neovládají úradné jazyky, len svoj kmeňový, vydané napospas hladu, chorobám, parazitom a zneužívaniu. Pre tieto deti je veľmi vhodná metóda Montessori pedagogiky, ktorá podporuje prirodzené schopnosti dieťaťa k samostatnému rozvoju, pokiaľ je tento nenásilne podporovaný a povzbudzovaný, slobodu a samostatnosť. Táto metóda pracuje s názornými pomôckami a preto ani nedokonalá znalosť jazyka nie je neprekonateľnou prekážkou. Preto tému práce považujeme za vysoko aktuálnu.

Stanovené cíle doktorské disertační práce

Práce je napísaná na 254 stranách s použitím 133 literárnych zdrojov. V teoretickej časti práce autorka popisuje situáciu v Zambii, chudobu, v akej žijú deti, dopady infekcie HIV na deti, rodinné pomery, vzdelávanie, voľný čas detí v Zambii. Zaoberá sa sociálnou prácou s deťmi a v poslednej kapitole teoretickej časti podrobne rozoberá základné princípy Montessori pedagogiky.

Výskumná časť práce je koncipovaná ako kvalitatívny výskum. V práci si autorka stanovila dokázať, že niektoré prvky Montessori pedagogiky je možné úspešne využiť pri výuke a voľnočasových aktivitách detí v podmienkach Zambie.

Uchádzačka zvolila ako metódu výskumu dlhodobé pozorovanie dopadov použitia Montessori pedagogiky v projekte výuky. Bolo možné porovnať výuku pred zavedením tejto metódy a počas a po 5 rokoch zavedenia tejto metódy. Aby bol vôbec výskum možný, bolo treba veľmi názorne predviesť výuku s použitím Montessori pedagogiky tak, aby si ju osvojila i miestna učiteľka a animátori voľnočasových aktivít ako aj sociálni pracovníci. Pozorovali sa dopady tejto metódy na skupinu 70 detí v jednej výukovej triede. Ide o deti z chudobných štvrtí, z početných rodín, ktoré pre podmienky, v akých žijú, často nechodili do školy alebo len sporadicky, lebo museli pomáhať pri práci doma, zabezpečovaní obživy pre početné

rodiny alebo nemali základné vybavenie, napr. vhodné šaty, aby mohli chodiť do školy aj v období dažďov. Ďalej použila autorka práce na dokreslenie jednak 25 prípadových štúdií detí – účastníkov projektu. Tieto poslúžili na vykreslenie celkovej situácie, v akej sa deti nachádzajú a prečo majú ťažkosti s pravidelnou dochádzkou do školy.

Ďalej boli použité pološtrukturované rozhovory s 5 dobrovoľníkmi, ktoré používali Montessori pedagogiku pri voľnočasových aktivitách detí a s 3 sociálnymi pracovníkmi.

Po 5 rokoch bol pozorovaný výrazný posun vo výuke a v jej efektivite, odklon od drilovania nepochopenej látky k názornej výuke za pomoci materiálu a pomôcok, rovnako sa výrazne zmenila organizácia výuky, poriadok a disciplína v triede, zrozumiteľnosť výkladu. Deti boli vedené k tvorivému mysleniu a pochopeniu súvislostí.

Nové poznatky, ktoré byly dosaženy v doktorské disertační práci , přínos práce

Vzdelávanie je kľúčovým faktorom rozvojovej pomoci v krajinách tretieho sveta. Na rozdiel od humanitárnej pomoci, ktorá rieši určité krízové situácie, priame ohrozenie na živote v dôsledku živelných pohrôm či občianskych vojen, prípadne infekčných chorôb, rozvoj krajiny a tým aj zdravotné, sociálne a ekonomické zabezpečenie obyvateľstva v týchto krajinách je možné z dlhodobého hľadiska len so zapojením vlastného obyvateľstva, ktoré musí v prírodných, kultúrnych a sociálnych podmienkach svojej krajiny tieto problémy riešiť. Bez vzdelania ako základnej podmienky „uschopenia“ obyvateľstva k pochopeniu a riešeniu situácie nie je dlhodobý rozvoj možný.

Hoci v mnohých rozvojových krajinách je povinná a často „bezplatná“ školská dochádzka, chýbajú kvalitní dostatočne vzdelaní učitelia. Často výuka spočíva v drilovaní a bezmyšlienkovitom opakovaní nepochopeného učiva. Priviesť deti k samostatnému tvorivému poznávaniu je úloha vzdelávania.

Autorka na vlastnom výskume a vlastných skúsenostiach a z poznatkov pracovníkov v teréne vo svojej doktorandskej práci dokázala, že Montessori pedagogika je veľmi vhodným prístupom pri práci s deťmi v škole i vo voľnom čase aj pre podmienky africkej rozvojovej krajiny.

Ďalšie přínosy práce:

Na základe týchto zistení autorka vyvinula konkrétne pracovné listy pre výuku Montessori v školských podmienkach Zambie. Vytvorila konkrétne hry s deťmi s prvkami Montessori pedagogiky.

Naučila prvky Montessori pedagogiky miestnu učiteľku, dobrovoľníkov a sociálnych pracovníkov, ktorí pracujú s ohrozenými deťmi

Pod jej vplyvom a na základe autorkinho výskumu sa výrazne k lepšiemu zmenil spôsob výuky a práca s deťmi vo voľnom čase

Získané poznatky môžu poslúžiť ako model úspešnej vzdelávacej a výchovnej práce s deťmi v rozvojových krajinách

Připomínky

Práca prináša množstvo zaujímavých poznatkov pri práci s deťmi na projekte v Zambii, ktoré sú veľmi konkrétne a mohli by slúžiť ako prípravný materiál pre všetkých, ktorí v podobných podmienkach budú pracovať.

Práca je pomerne rozsiahla a práve spôsob kvalitatívneho výskumu, ktorý autorka zvolila, dáva na jednej strane neohraničené možnosti pre zachytenie skúmaného javu ako celku, na druhej strane je dosť ťažké sústrediť sa na nejaké všeobecnejšie výstupy, charakterizovať jednoznačne přínosy metódy. V množstve údajov sa niekedy čitateľovi ťažko orientuje.

Otázky:

1. Čo považujete za najzávažnejšie problémy/ prekážky pri práci s deťmi konkrétne v tomto projekte ZSF ?
2. V čom boli najväčšie problémy a prekážky Vášho výskumu v podmienkach Zambie v porovnaní s problémami výskumu v ČR?
3. Ktoré konkrétne zlepšenia v rámci výučby a voľnočasových aktivít (okrem Montessori pedagogiky) by ste v podmienkach projektu, na ktorom ste sa zúčastnili, navrhli?

ZÁVĚR

Práca je prínosná a ukazuje možnosti použitia Montessori pedagogiky v podmienkach rozvojovej krajiny, ktoré môžu byť veľmi vhodnou metódou práce s ohrozenými deťmi. Pri dlhodobom pozorovaní autorka dokázala výrazný posun pri použití Montessori pedagogiky v spôsobe a zrozumiteľnosti výuky a teda k lepšiemu pochopeniu látky, zároveň sa ukázala pozitívna zmena v celej organizácii práce učiteľa, sociálneho pracovníka i dobrovoľníkov pre voľný čas.

Preto si dovoľujeme navrhnúť komisii pre dizertačné skúšky, aby po úspešnej obhajobe bol uchádzačke udelený titul PhD. v študijnom odbore Prevence, náprava a terapie zdravotní a sociálnej problematiky detí, dospelých a senioru.

Trnava, 12.9.2010

Podpis: